

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 505. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053902765456.pdf (tilgået 10. juli 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Medens Krigen staar paa, vrimler Premierløjtnantens Breve bestandig af Udtryk for hans Kærlighed og Omhu for Hustru og Børn: « Hver Gang, jeg ser en lille Dreng, kommer jeg uvilkaarlig til at tænke paa min yndige N «Jeg plejer ogsaa at have nogle Konvoluter i Lommen med Udskrift og Frimærke, for at jeg kan sende et Par Ord, om jeg end skal skrive det med Blyant .. Min yndige Dreng, saa han kan 8 Hovedstæder uden ad. Jeg tør næsten ikke tænke mig den Fryd, det vil være mig, engang i Tiden atter at have ham, dig og Ingeborg hos mig ... *saaledes staar der rundt omkring. Engang i Marts skriver han:* «Næst efter dig er der ingen, som jeg længes saa meget efter som Børnene, og det er ikke sjældent, at denne Længsel giver sig Luft i lydelige Udraab som: « Fa'er! » Jeg vil kæle » o. s. v. Mine nærmeste Omgivelser kender dem meget godt og forundrer sig slet ikke over dem. Tjenesten levner mig den allerstørste Del af Tiden fri, og det er mig altid den kæreste og bedste Beskæftigelse at underholde mig med Jer. — Alt det er nu noget, som du har hørt saa tidt og godt véd, men jeg kan ikke lade være at fortælle dig 506det atter og atter. Mange Gange gør jeg formelig Vold paa mig selv for at holde disse Stemninger indenfor visse Grænses, men det vil ikke altid lykkes mig. Imidlertid haaber jeg, at det, at jeg holder saa uendelig meget af dig og Børnene, ikke skal gøre mig til en mindre god Soldat ... »